

Prövningsnämnden

MALMÖHUS LÄN:

Uppfödning av kapplöpningshäst

Klgdn hade vägrats avdrag för "inackorderingsavgift för en häst å Jägersro", 4.833 kr. Samtidigt hade TN underlåtit att till beskattning upptaga deklarerad inkomst å 500 kr. utgörande "uppfödarpremie för en häst". I besvären åberopades, att klgdn bedreve uppfödning av ädla hästar. Han hade under årens lopp försålt ett stort antal remonter och ridhästar och som inkomst deklarerat därvid influtna intäkter. Under beskattningsåret hade en häst, som skulle försälas såsom ridhäst, tränats å Jägersro. Den beräknades vid försäljning komma att inbringa mellan 5 000 och 9 000 kr. Klgdn åberopade slutligen rättsfallet RÅ 1946: 1053.

TO och TI voro ense om att träning av kapplöpningshästar ej vore erforderlig för att klgdn skulle kunna driva sin remontuppfödning. Verksamheten ifråga finge närmast betraktas som en ren hobby. PN avslog besvären.

Garantiskatteavdrag vid brutet räkenskapsår

Klgdns räkenskapsår omfattade 5 månader. Procentavdrag hade medgivits med 5/12. Då avdrag borde medgivas för beskattningsår och icke för kalenderår, avslogos besvären.

Realisation

Under beskattningsåret hade försålt 8 nötkreatur för 4 989 kr. Härav hade 2 000 kr. upptagits som inkomst av löpande försäljning och återstoden under åberopande av realisation icke deklarerats som inkomst. TN beskattade hela försäljningen.

Antalet nötkreatur hade i medeltal under de fem närmast föregående åren utgjort 9, 6, 9, 10 och 14 st. Medeltalet för dessa var sålunda 9,6. Vid besk.årets utgång utgjordes besättningen av 7 nötkreatur.

Klgdn åberopade, att mer än hälften av besättningen försålt. Han hade ej för avsikt att åter öka den. Försäljningen hade föranletts av svårigheter med personal samt foderbrist under sommaren.

TO upplyste, att i samband med granskning av deklARATIONEN uppgift erhållits, att endast 7 nötkreatur hade försålt. Han betvivlade, att personal- och foderbrist varit orsak till försäljningen, enär vid sådant förhållande likartade omständigheter borde ha kommit till synes i andra deklARATIONER inom distriktet, vilket icke vore fallet.

TI delade TO:s uppfattning och påpekade dessutom, att besättningen under de närmast föregående åren syntes ha ökat genom uppfödning. Nedgången under beskattningsåret syntes vidare med hänsyn till antalet djur vid årets utgång i jämförelse med medeltalet för de fem närmast

föregående åren icke vara av sådan omfattning, att realisation i skattelagarnas mening kunde anses föreligga.

PN avtog besvären. En ledamot anmälde reservation med yrkande, att hela försäljningen skulle undantagas från beskattning.

Ökade levnadskostnader

Klgdn, som var ogift och 21 år gammal, hade haft anställning som resebiträde och därvid uppburit traktamente med 12 kr per dygn under 183 dygn. Detta hade deklarerats som inkomst. Avdrag hade därefter yrkats med 18 kr. per dygn reducerat med 3 kr. per dygn för inbesparade hushållskostnader. TN hade medgivit 12 kr med samma reducering. PN medgav avdrag med 12 kr. och ansåg därvid, att någon reducering med hänsyn till inbesparade kostnader i hemmet under vistelse å annan ort icke borde ske.

Värdeminskning å fastighet

Besvären avsågo byggnad, som användes såsom utställnings- och lagerlokal för möbler. Avdrag medgavs med 0,6 % å tax. byggnadsvärdet.

STOCKHOLM STAD:

Förvaltningskostnader

En person yrkade avdrag för förvaltningskostnader bestående i bl. a. upprättande av ansökningar till Konungen, uppsättande av deklaration, kostnader för upptagande av lån

och omsättning av växlar avseende konsumtionskredit, telefonsamtal för dessa växelomsättningar, ett antal skrivelser i olika ärenden och något som kallades expeditjonskostnader. Sammanlagt yrkades avdrag med 1 790 kr. TN medgav av okänd anledning avdrag med 300 kr.

Efter besvär hos PN yrkade TI Olof Åkesson, att avdrag skulle medgivas med ytterliga 1 000 kr. Argumentationen var ungefär den, att eftersom avdrag medgivits, då det gällt upptagande av lån i rörelse eller för fastighet samt även för omplacering av lån i dylika fall, vore det obilligt att vägra avdrag för en person, som hade visst kapital (och viss inkomst därav), även om kostnaderna avsågo så att säga negativt kapital i form av skulder.

PN ansåg det av TI yrkade avdraget väl rundligt tilltaget men medgav avdrag med ytterligare 550 kr. utöver de av TN medgivna 300 kr. Beslutet fattades med 5 röster mot 4. Mot beslutet anfördes reservation av ledamöterna Ericsson, fru Gärde Widemar, Lorang och Vanner, vilka ansåg, att avdrag för levnadskostnader icke kunde medgivas (och att alltså icke heller de 300 kr. bort medgivas). Enligt deras åsikt vore alltså kostnader för upptagande av konsumtionskredit att anse som levnadskostnader.

Efter beslutet anmälde en av majoriteten, att han av misstag råkat rösta fel. Man kan kanske därför våga en förmodan, att avdrag för dylika kostnader icke i alla fall även framdeles kommer att medgivas.